

Σχολιάζοντας τα παλιά και τα σύγχρονα

Με τον Γιώργο Τσερδάνη

Σκέψεις μ' αφορμή το μικρό φόρο στον τεράστιο τζίρο της Westfield

ΟΤΙ η τάση για κατεργαριές υπάρχει μέσα στο νού και τις ψυχές της συντριπτικής πλειονότητας ολόκληρης της ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ, είναι νομίζω αναμφισβήτητο! Και όσο πιά πολλές είναι οι εκφάνσεις της ζωής στις οποίες μπορεί κανείς να δραστηριοποιηθεί, ή απλώς να επιδοθεί, τόσο περισσότεροι είναι και οι πειρασμοί να ξεφύγει από το σωστό, για να διαπράξει το πιά συμπερτικό. Έστω κι' αν αυτό είναι από απαράδεκτο, έως κι' εγκληματικό!

ΕΝΑΣ πειρασμός, ίσως πιά συχνός από πολλούς άλλους, πλιν του ερωτικού, είναι αυτός της φοροδιαφυγής, την οποία όποιος την αποφεύγει, αντί για τίμιος, θεωρείται μάλλον βλαβή! Αυτή όμως η φοροδιαφυγή με παράνομους, ή και νομότυπους τρόπους, ακόμη και με την έγκριση κάποιων κυβερνήσεων οι οποίες δίνουν ρέστα, προκειμένου να προσελκύσουν επενδυτές, ή να διατηρήσουν τις μπιζνες που δραστηριοποιούνται στη χώρα τους, αποδεικνύεται σιγά-σιγά μια οικονομική μάλιστα για πολλές κοινωνίες, στις οποίες περιλαμβάνεται κι' η Ελλάδα μας - βεβαίως, βεβαίως!!

ΔΕΝ θα αναφερθούμε όμως σ' αυτήν αλλά σ' όλο το φάσμα των αναπτυγμένων χωρών, κυρίως των λεγομένων Δυτικών, γιατί οι Ανατολικές είναι μια άλλη ιστορία. Στις χώρες λοιπόν, σαν αυτή που κατοικούμε, σαν αυτή που αφήσαμε και σαν αυτές που λέγεται ότι κυβερνούν τον πλανήτη, η ελάχιστη ή και μηδαμινή φορολόγηση κερδών δημιουργεί από ΜΕΓΑΘΗΡΙΑ ΠΛΟΥΤΟΥ, που κληροδοτούνται και διογκώνονται από την μία στην άλλη γενιά και παράλληλα προκαλούν αδυναμία αναγκαίων κοινωνικών παραχών, κρατικές ελλείψεις και εθνικά χρέη.

ΚΡΑΥΓΑΛΕΟ δείγμα αυτής της οικονομικής ανισορροπίας η είδηση του τελευταίου 24ώρου που αποκαλύπτει ότι η γνωστή μας Westfield, των 60 δισεκατομμυρίων με τον τεράστιο τζίρο των εμπορικών κέντρων της στο Λονδίνο, πλήρωσε για το σύνολο των κερδών της εκεί, επί μια ολόκληρη δεκαετία, φόρο λιγότερο από 500.000 λίρες!! Δηλαδή 50 χιλιάδικα το χρόνο...

ΠΕΡΑ από τους γνωστούς φορολογικούς παραδείσους στους οποίους καταφεύγουν ορδές μαύρων δισεκατομμυρίων, φορολογικές διευκολύνσεις, ή «πόρτες» διαφυγής της καταβολής του φόρου που κανονικά θα έπρεπε να εισπραχθεί από τα πραγματοποιούμενα κέρδη, υπάρχουν παντού. Πόρτες και πορτάκια, αλλού μικρότερα κι' αλλού τεράστια. Με αποτέλεσμα, όπως είπαμε, έναντι του πλουτισμού ολίγων πολιτών να προκύπτει η πτώχευση κρατών...

ΤΑΠΕΙΝΗ μου σκέψη, που θέλω να εκφράσω στο σημείο αυτό, είναι ότι και για την ουσιαστική πτώχευση των ΗΠΑ το κύριο αίτιο είναι ο δυ-

σθεώρητος τζίρος της βιομηχανίας όπλων που Κύριος οίδε αν τ' αφεντικά της πληρώνουν τον πρόποντα φόρο που αναλογεί στον αιματοβαμμένο κέρδη τους.

(Υ.Γ.) Μην αντέχοντας στον πειρασμό ανατροπής όλων των ανωτέρω και με την διαπίστωση ότι ο φαύλος κύκλος επικρατεί και στον τομέα αυτόν - όπως σε τόσους άλλους - σκέπτομαι πως κάποιος μπορεί ν' αναρωτηθεί «τι θα γίνει αν βρεθεί τρόπος να μην φοροδιαφεύγει παράνομα, ή με τον νόμο, ούτε η Westfield, ούτε ο Πλούταρχος «Το Καλύτερο Παιδί», ούτε ο μπακάλης της γειτονιάς; Θα διορθωθούν άραγε τότε οι οικονομίες των κρατών; Η απάντηση είναι «μπορεί... αλλά η κοινωνία βαθμιαία θα καταστήσει σχεδόν κομμουνιστική και το κατάντημα των κομμουνιστικών κοινωνιών είδαμε ποιά ήταν. Όσον αφορά τους φοροφυγάδες, τι να πείς... Μήπως φτάσουμε κάποτε να τους δούμε σαν του Βαρβάρους του Καβάφη και να πούμε «οι άνθρωποι αυτοί ήταν μια κάποια λύση»;

Τα λαμόγια κοντά Στους φοροφυγάδες

ΕΝΑΣ Εργατοπατέρας και πολιτικός (ο Αλέξης Μητρόπουλος) κατηγορείται στην Ελλάδα για απόκρυψη εσόδων 2,3 εκ. ευρώ κι' ένας άλλος, πολύ χειρότερος, εδώ (ο Michael Williamson) Εργατικός συνδικαλιστής και πρώην ηγετικό στέλεχος του κόμματος διώκεται για απάτη και κατάχρηση \$600.000 από το κοινό ταμείο που είχε υπό τας χείρας του. Κακούρημα το οποίο παραδέχτηκε και μπορεί να επισύρει ποινή έως και 30 ετών.

ΔΕΝ είναι όμως μόνο αυτό το νέο χτύπημα που δέχτηκε το Εργατικό. Παράλληλα ήρθε και ο φιλιππικός λόγος της πρώην Υπουργού Δικαιοσύνης Νικόλα Ρόξον η οποία, με περισσή ευφρόδεια ομολογουμένως, στιγμάτισε τα όσα διαπράχθηκαν τα τελευταία χρόνια μέσα στους κόλπους του κόμματός της, ιδιαίτερα ασχολήθηκε με τον χαρακτήρα του Κέβιν Ραντ, τον οποίο χαρακτήρισε επιζήμιο τόσο για τον ίδιο όσο και για το κόμμα.

ΟΥΤΕ λίγο, ούτε πολύ χαρακτήρισε μπασταρδο-φερσίματα τα όσα έκανε ο Ραντ εναντίον της Γκίλλαρντ, αλλά κι' αυτά που υπέστη ο ίδιος προηγουμένως, σημειώνοντας όμως ότι αυτός τα άξιζε γιατί ήταν κι' ο ίδιος μπάσταρδος, δηλαδή τρισάθλιος.

ΤΟ δριμύ κατηγορώ της κας Ρόξον θα μπορούσε να το δεχτεί και να το χειροκροτήσει κανείς αν το είχε εξαπολύσει όταν ήταν και η ίδια στα πράγματα και τα ζούσε. Τώρα, έξω από το χορό πιά, η απαίτησή της να απομακρυνθεί εντελώς ο Ραντ από το κόμμα, μπορεί να ερμηνευτεί ποικιλοτρόπως. Παρ' όλον ότι τα λόγια της ενδέχεται να νουθετήσουν τους επερχόμενους Εργατικούς, ώστε να μην δημιουργήσουν στο μέλλον καταστάσεις όπως αυτές που δημιουργήθηκαν με την Γκίλλαρντ εναντίον Ραντ και τούμπαλιν.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ οι οποίες στην ουσία ήσαν αυτές που έδωξαν το Labor απ' την εξουσία θ' αφήσουν Εργατικούς στην αντιπολίτευση γι' αρκετά χρόνια. Μέχρις ότου οι Λίμπεραλ διαπράξουν αρκετά λάθη για να τους επαναφέρουν!

Ο Κώστας Μακρής πάει για το Λιμάνι Ναυπλίου και Μαρίνα του Αλίμου

ΣΠΟΥΔΑΙΑ νέα αναμένονται γύρω από την επενδυτική δραστηριότητα του συμπάρκοικου μεγαλοεπιχειρηματία Κώστα Μακρή ο οποίος, ως γνωστόν, έχει κληθεί για να τιμηθεί, αύριο σε ειδική τελετή στο Ναυαρίνο, μαζί με τέσσερις ακόμη ομογενείς που έχουν διαπρέψει σε διάφορες χώρες, σ' άλλους τομείς.

ΣΥΜΦΩΝΑ με πληροφορίες μας που δεν διαψεύστηκαν από τον ίδιο, τόσο η αξιοποίηση του Λιμένα Ναυπλίου, όσο και αυτή της Μαρίνας του Αλίμου, είναι πολύ πιθανόν να ανατεθούν στον κ. Μακρή ο οποίος μας είπε ότι: Τέτοια φιλέτα η Ελλάδα δεν πρέπει να τα παραχωρήσει σε ξένους, αλλά μόνο σε Έλληνες, έστω και σε χαμηλότερη τιμή. Γιατί εμείς έχουμε και αγάπη για την Ελλάδα και προσωπικά συμφέροντα στην πατρίδα και δεσμούς και συγγενείς, που εγγυώνται την παραμονή των οποιωνδήποτε κερδών εντός Ελλάδος.

Ο Θέμος Μάξης μας ξανάρχεται

ΠΟΙΟΣ δεν θυμάται τον Θέμο Μέξη, τον μεγάλο μουσουργό - συνθέτη που γεννήθηκε στη Ρόδο, αλλά ανδρώθηκε εδώ στο Σύνδεύ, στις περασμένες δεκαετίες δημιουργώντας έργο που τον τοποθετούσε ανάμεσα στους κορυφαίους Έλληνες μουσικοσυνθέτες.

ΠΡΙΝ αρκετά χρόνια ο Θέμος Μέξης επαναπατρίστηκε και στη Ρόδο όπου επανεγκαταστάθηκε ήταν και παραμένει η κορυφαία μονάδα στο

μουσικό χώρο του νησιού.

ΘΑ τον έχουμε όμως και πάλι κοντά από τις αρχές του άλλου μήνα, όπως ο ίδιος μας πληροφόρησε. Όσο για την διάρκεια της νέας του παραμονής στο Σύνδεύ, αυτή μάλλον θα εξαρτηθεί από τα όσα θα προκύψουν και τα όσα θα αισθανθεί, ξαναζώντας στην δεύτερη πατρίδα του.

ΕΜΕΙΣ πάντως τον καλωσορίζουμε εκ των προτέρων κι' ευχόμαστε ν' αργήσει να επαναπατριστεί εκ νέου.